

tid ikke nægtes, at det vilde være lidt haardt over for de Foreninger, der en Gang have haft Afgang til at forstyre i Esbjerg, om man nu straks udelukkede dem derfra; thi de have jo løbet en Risiko i den lange Tid, der er forløbet, medens Esbjerg har vokset sig op, og saa snart Forholdene i Esbjerg konsolideres, efter at den er bleven Købstad, er Risikoen mindre. Det vil derfor vistnok være rigtigt at lade dem vedblivende være der og konkurrere med den Brandkasse, der fremtidig skal træde til. For Indvaanerne vil der spares nogen Udgift ved dette, og for Brandkasserne er der ogsaa noget, der taler for at lade dem konkurrere. Paa den anden Side skal det imidlertid, som sagt, indrømmes, at man snart vil se sin Fordel ved at gaa over i Byernes Brandforsikring. Endnu kunde man tilføje for den Vistofte Brandkasses Vedkommende, at den vistnok maa siges at have udøvet en heldbringende Virkning paa den anden Brandkasse, den almindelige Brandforsikring for Landbygninger, thi Konkurrence er altid god, og det kunde være, at den, hvis den vedbliver at konkurrere i Esbjerg, ogsaa vil udøve en heldbringende Indflydelse paa Købstadernes Brandforsikring. Det er disse Grunde, som Udvalget mener tale for det stillede Underændringsforslag, men jeg skal tilføje, at Udvalget ikke har haft Lejlighed til at konferere med den ærede Indenrigsminister om dette Spørgsmaal, og Udvalget maa altsaa over for Underændringsforlaget stille sig saaledes, at det gør det afhængigt af den ærede Ministers Stilling dertil, hvorvidt Udvalget mener at kunne tilraade Tinget at vedtage Underændringsforlaget eller ikke. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig tillade mig at anbefale Ændringsforlaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Efter de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Ordfører, mener jeg at kunne indskrænke mig til i al Korthed at sige, at da Forlaget, som det nu foreligger, er affattet af Udvalget efter Konference med mig, indeholder det Bestemmelser, som jeg mener at kunne modtage, hvis det skal kunne lykkes at gennemføre Forlaget i denne Samling. Det ligger jo i Sagens Natur, at naar en saa vigtig Foranstaltning som den at lade en Sognekommune gaa over til at være en Købstad, og naar det oven i Købet er første Gang at noget saadant sker, er der mange forskellige Spørgsmaal, der trænge til Overvejelse, og efter den korte Tid, der har været levet til hele denne Sags Behandling, vil det derfor være forstaaeligt, at Administra-

tionen har maattet ønske Bestemmelser indførte, der give den et vist Spillerum. Et saadant mener jeg, at der er givet den ved Bestemmelserne i § 6, hvor den vedkommende Minister bemyndiges til at tilstaa de Lemper i den almindelige Lovgivning, der skønnes fornødne. Jeg kan, som sagt, modtage de foreslaede Ændringer under Forudsætning af, at begge Rigsdagens Afdelinger ønske denne Sag gennemført endnu i denne Samling. Med Hensyn til det foreliggende Underændringsforslag skal jeg bemærke, at naar dette Ændringsforslag skulde kunne tiltrædes af Regeringen og særlig af min ærede Kollega Justitsministeren, med hvem jeg har konfereret om Forlaget, skulde det nærmest være efter den Betragtning, at det vilde være af Interesse for Esbjerg som Købstad, at der vedblivende havde Afgang for Grundejerne i Købstaden til at lade deres Bygninger assurere i disse to Brandforsikrings-selskaber: den almindelige Brandforsikring for Landbygninger og de mindre Landejendomsbesidderes Brandforsikring for Bygninger og andre faste Ejendomme i Nørrejylland. Det er imidlertid, som den ærede Ordfører bemærkede, ikke Tilfældet, at man kan sige, at dette vilde være en Fordel for Grundejerne i Esbjerg. Dette Hensyn maatte altsaa under alle Omstændigheder falde bort. Dernæst maa den Betragtning gøres gældende, at ved her at gaa ind paa denne Regel vilde man forlade det Princip, som hidtil ellers har været fulgt ved analoge Tilfælde af Landdistrikters Indlemmelse i Købstæder, hvor det altid har været fordret, at Assurancen skulde overgaa til Købstadernes Brandforsikring. Det vilde derfor, hvis man skulde gaa ind paa den Tanke, som ligger til Grund for Forlaget, under alle Omstændigheder være nødvendigt, at det indskrænktes til, at saadan Afgang til at vælge, hvilket Selskab man vilde assurere i, kun skulde kunne staa aaben for de nuværende Grundejere og med Hensyn til de Bygninger, der allerede ere opførte, medens det for Fremtiden maatte være en absolut Pligt at tegne Forsikring i Købstadernes Brandforsikring. Men heraf fremgaar, at Underændringsforslaget, som det her foreligger, ikke vil kunne tiltrædes. Jeg tror, at de Omstændigheder, der kunde tale til Ginst for denne Ordning, altsaa særlig Hensynet, som den ærede Ordfører anførte, til de to bestaaende Brandforsikrings-selskaber, ikke kan opveje de Ulemper, der er ved at fravige den almindelige naturlige Regel, nemlig at lade Assurancen overgaa til Købstadernes Brandforsikring. Jeg maa derfor tilraade, at Underændringsforlaget forlæstes, og ud fra